

ACC. N:R M. 14483: 1-5.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Majken Persson, Landskrona*
Härad: *Nönneberg* Berättare: *Fredrik Christenson, S:t Jbb*
Socken: *S:t Jbb* Berättarens yrke: *f. d. skeppare*
Uppteckningsår: *1958* Född år *1864 i S:t Jbb*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Danskt och svenskt. s. 1.
Gudstjänst och nattvardsgång. s. 2.
Fiske. s. 3-4
Skutor. s. 4-5.

LUF 84

" 107

Danskt och svenskt.

När jag var pojke var jag i Danmark en sommar. Jag var hos
fiskarna där. Det var vid Skodsborg lia tätt över här. Där var en
av Torbaekarna som var svärson till den som jag var hos och jag
fick hjälpa honom på ångbåtsbryggan att dra i trossar. Jag blev
(avmålad)
fotograferad riktigt med broväktarmössan på.

Men sen skulle jag hem till sillafisket och hjälpa far. Här
var ju ingenting att göra mer än fiska litet.

LUF 87

Gudstjänst och nattvardsgång.

Där var nog några som hade fasta bänkar, men det mesta var allmänt.

De eldade inte, men vi var hårda. De hade skor med boss i så de höll värmen.

B.L.: Jag har hört en historia om att prästen (Gemsell) sa mitt i predikan: "I ska inte stampa i golvet, I ska lirka med tårna!"

F.C.: Något sänt lade jag aldrig märke till. Där var tyst och ordentligt.

Kollekt: Det var en låda och så var där ett handtag och så gick de och stack in den i bänken. Så lade de sina tavlepengar i den.

Krogen var i opphällningen när jag var så stor så jag lade märke till det.

En hade sin söndagsdräkt. De gamla kvinnorna hade hättor som var ljusa och halvrunda och så var där lite slör ner över nacken.

Det var högst sällan man såg någon som föll på knä, men där var ju de som gjorde det.

LWF 102

Jag började med att fiska kring Hven och sedan seglade vi uppåt Östersjön och fiskade.

Vi fiskade sten också till hamnarna med stensax. Vi fick segla längs kusten till Viken och Höganäs. Där var arbetet i flera år med hamnen i Hälsingborg. Och sen gick vi därifrån till Halmstad och fiskade sten till den hamnen.

Här var sådan orimlig fattigdom. Här var ingenting att göra utan man fick ge sig ut.

Och så fiskade vi sill. Min far var uppe vid Stubbeköping vid Falster och fiskade i flera år. Ett par år var vi vid Anholt med kvassarna, men det var så dåligt så jag sålde i alla fall min del. Stubbeköping var inne i ett smalt sund. Där höll de till. Det var stora båtar - fyra man. En gång kom där en sån sillabunke, så far kunde inte ta mer än halva närdingarna. Sen fick de gå ut en gång till. Det är sällan det inträffar, men den gången var det mer skada än gagn, för redskanen gick ju sönder.

Vi hade närdingar eller sillgarn. Där uppe på loftet hänger hela bunken ännu, för nu gagnar vi dem inte så.

Min bror Axel hadelseglatminflera här ute på Atlanten. Han var lia kommen hem en gång och döpte sin dotter. Sen seglade han ut på Danmarks städer. Han fick ett åskväder så han blev där ute vid Stellans rev. Skutan drev med en ung på ombord ända hit. Så fick jag den skutan och seglade med.

Sen fick jag byggt en större vid Viken på 100 ton. Eljest var här inga skutor. Jag fick last med det samma uppe i Stockholm. När vi kom hem så visade jag böckerna. Och dagen efter for folk upp till Viken och beställde skutor.

Jag seglade på Danmark och Tyskland och en gång mot ryska grän- sen. Det var så att jag kom upp till Gotland med gödning. Där var ingenting utom slipstenar till Pernau. Då sa jag att det är inte längre den vägen, så vi får väl ta det. Och det gick bra, vi traff så vänligt folk där. Där var svenska lotsar. Sen tog vi trä där- ifrån till Köpenhamn.

1890-talet

ACC. N:R M. 14483:5.

Emmy Lind (hushållerska):

Här hemma sa de: " Han seglar så långt så han kommer aldrig hem igen". Men när han kom sa de: " Du vinner ju rykte!"

F.C: Vi hade många skutor här ett tag, men nu är det ju så mycket konkurrens.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND